

urejanje zaporedij

v. batagelj

UDK 681.3.06/07

FNT, VTO matematika in mehanika
Ljubljana

Namen sestavka je seznaniti bralca z dvema učinkovitima primerjalnima postopkoma za urejanje zaporedij znotraj pomnilnika. To sta "heap sort" in "quick sort". Poleg splošnega uvoda v postopke urejanja zaporedij, so podani tudi izpisi ustreznih podprogramov, napisanih v structranu, in časovne značilnosti le-teh pri urejanju slučajno zgeneriranih zaporedij na računalniku Cyber.

INTERNAL SORTING METHODS - In the paper two efficient internal sorting methods, "heap sort" and "quick sort", are presented. Their time characteristics for sorting random generated data on Cyber are also given.

Imejmo zaporedje n podatkov iz linearno urejene množice (P, \leq)

$$P_1, P_2, P_3, \dots, P_n$$

Urediti dano zaporedje, pomeni poiskati tako permutacijo indeksov π , da bo zaporedje

$$P_{\pi(1)}, P_{\pi(2)}, P_{\pi(3)}, \dots, P_{\pi(n)}$$

urejeno v nepadajočem vrstnem redu; kar pomeni, da za vsak par indeksov i in j velja:

$$i < j \implies P_{\pi(i)} < P_{\pi(j)}$$

Pogosto pri urejanju preuredimo kar samo zaporedje (permutacija je določena implicitno).

Postopke urejanja zaporedij delimo na

- zunanje : zaporedje je datoteka na zunanjem pomnilniku
- notranje : zaporedje se v celoti nahaja v hitrem pomnilniku.

Postopke urejanja razvrščamo naprej na

- postopke, ki upoštevajo notranjo strukturo podatkov
- primerjalne postopke, ki upoštevajo samo linearno urejenost množice P

V tem sestavku se bomo omejili na primerjalne postopke urejanja znotraj pomnilnika. Ti postopki se v glavne uporabljajo kot sestavni deli drugih postopkov; morda najpogosteje pred

izpisom podatkov.

V programih najpogosteje srečujemo takojimeno-
vani "bubble sort" postopek

```

k ← n
for ( i = 1, n-1 ) do
  k ← k - 1
  for ( j = 1, k ) do
    if ( p(j) > p(j+1) ) then
      {premenjamo podatka}
      t ← p(j)
      p(j) ← p(j+1)
      p(j+1) ← t
    endif
  endfor
endfor

```

ali njegove inačice oziroma izboljšave (glej primer v dodatku).

Kompleksnost postopkov urejanja je odvisna od večih parametrov. Za primerjalne postopke je najznačilnejši parameter število primerjanj.

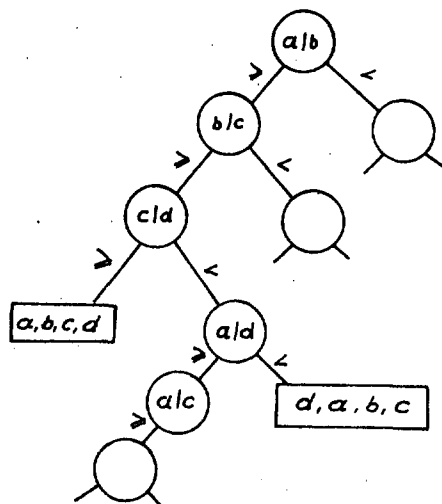
Poglejmo kolikšno je število primerjanj za gornjo verzijo "bubble sort" postopka. Iz programa vidimo, da se primerjanje izvrši

$$\sum_{i=1}^{n-1} \sum_{j=1}^{n-1} 1$$

krat. Torej $n(n-1)/2$ krat. Izboljšani program iz dodatka potrebuje v splošnem manj primerjanj, vendar je v povprečju še vedno reda n^2 . V najslabšem primeru, ko je zaporedje urejeno v nenaraščajočem vrstnem redu, pa je enakovreden gornjemu postopku.

Postavi se vprašanje: koliko najmanj primerjanj je potrebnih pri urejanju zaporedja n podatkov z "najboljšim" primerjalnim postopkom? Do odgovora na zastavljeno vprašanje pridemo z naslednjim razmislekom. Vse možne izvršitve poljubnega primerjalnega postopka, lahko prikazemo z binarnim drevesom, katerega notranje točke so primerjanja, končne točke (listi) pa permutacije.

Primer dela mogočega drevesa izvršitve pri urejanju zaporedja a, b, c, d je prikazan na sliki.

Torej je kompleksnost postopka povezana z dolžinami poti po tem drevesu od korena do lista. Zato se vprašamo: koliko je najmanj največja dolžina poti po drevesu? Število listov drevesa (permutacij) je vsaj $n!$. Po poteh dolžine k lahko pridemo v največ 2^k listov. Torej mora veljati

$$2^k \geq n!$$

oziroma po Stirlingovem približku

$$k > n \log_2 n - n/\ln 2 + \log_2 n/2 + c$$

Torej je

$$k_{\text{opt}} \approx n \log_2 n$$

Od tu vidimo, da je kompleksnost "najboljših" primerjalnih postopkov urejanja zaporedij reda $n \log n$.

Poleg časovne kompleksnosti (število operacij) je pomembna tudi prostorska kompleksnost (zahteve po pomnilniku). Najboljši postopki urejanja bodo za urejanje potrebovali le prostor, ki ga zaseda zaporedje podatkov (in program), drugi pa zahtevajo še dodaten prostor za shranjevanje pomožnih rezultatov.

V dodatku sta opisana dva izmed "najboljših" postopkov.

Prvi postopek, ki ga v literaturi srečamo pod imenom "heap sort", ima časovno kompleksnost (največjo dolžino poti po drevesu) reda $n \log n$ in ne potrebuje dodatnega prostora.

Drugi postopek, imenovan "quick sort", pa je primer postopka, ki potrebuje še $c \log n$ dodatnega prostora in ima povprečno časovno kompleksnost (povprečna dolžina poti po drevesu) reda $n \log n$.

Poskusi na slučajnih podatkih (za dane programe glej tabelo v dodatku), kažejo, da je "quick sort" (v povprečju) boljši od "heap sort-a"; obstajajo pa tudi zaporedja, za katera je reda n^2 . Zato previdni programerji dajejo prednost zanesljivemu "heap sort-u".

Več o postopkih urejanja zaporedij lahko bralec prebere v knjigah:

D.E. Knuth: The Art of Computer Programming; vol.3/ sorting and searching; Addison-Wesley, 1973

in

A.V. Aho, J.E. Hopcroft, J.D. Ullman: The Design and Analysis of Computer Algorithms; Addison-Wesley, 1974

TABELA : časovne značilnosti za slučajne podatke za Cyber (čas je merjen v sekundah)

dolžina zaporedja	BUBBLE		HEAP		QUICK	
	meritve	F_b	meritve	F_h	meritve	F_q
0						
10	.001	.001	.001	.001	.002	.001
50	.019	.018	.010	.010	.008	.010
100	.074	.072	.023	.024	.018	.023
200	.27	.29	.055	.055	.045	.052
500	1.8	1.8	.16	.16	.14	.15
1000	7.2	7.2	.36	.36	.34	.34
2000	28.	29.	.79	.79	.78	.74
3000	64.	65.	1.25	1.25	1.2	1.2
5000		180.	2.2	2.2	1.7	2.1
10000		720.	4.8	4.8	4.5	4.5
20000		2900.	10.	10.	9.8	9.7
30000		6500.	16.	16.	15.	15.
100000		72000.		60.		56.

$$F_b = 7.2 n^2 \cdot 10^{-6}$$

$$F_h = 3.6 n \log_2 n \cdot 10^{-5}$$

$$F_q = 3.4 n \log_2 n \cdot 10^{-5}$$

BUBBLE - SORT

```

SUBROUTINE SORT(TAB,LENGTH)
  INTEGER TAB ( 1 )
  INTEGER BOUND , CHANGE
*
* TABELO TAB(1)..LENGTH) UREJAMO TAKO, DA NA KONEC NEUREJENEGA DELA
* TABELA SPRAVIMO NJEGOV NAJVEČJI ELEMENT. TO PONAVLJAMO VSE DOKLER NI
* TABELA UREJENA.
*
  IND = LENGTH
  REPEAT
*
* NEUREJENI DEL TABELA PREGLEDUJEMO OD ZACETKA PROTI KONCU. CE TE-
* KOCA ZAPOREDNI ELEMENTA NISTA V PRAVEM VRSTNEM REDU, JO PREMENJAMO
*
  BOUND = IND - 1
  IND = 1
  FOR (I = 1*BOUND) DO
    NEXT = I + 1
    IF (TAB(I).GT.TAB(NEXT)) THEN
*
* TEKOCA DVOJICA NI V PRAVEM VRSTNEM REDU, ZATO ELEMENTA
* PREMENJAMO
*
      CHANGE = TAB(I)
      TAB(I) = TAB(NEXT)
      TAB(NEXT) = CHANGE
*
* ZAPOMNIMO SI INDEKS PREMENE. PU KONCANEM PREGLEDOVANJU
* DOLOCA INDEKS ZADNJE PREMENE KUNEC NEUREJENEGA DELA TABELA.
*
    IND = I
  ENDFOR
UNTIL (IND.LE.1) ENDREPEAT
*
* TABELA JE UREJENA
*
  RETURN
*
  END

```


QUICK - SORT

```

SUBROUTINE SORT(TAB,LENGTH)
INTEGER CHANGE, DELTA, DEPTH, RIGHT
INTEGER TAB ( 1 ), STACK ( 3 )

```

```

* TABELO TAB(I..LENGTH) UREJAMO TAKO, DA JO GLEDE NA IZBRANI DELILNI
* ELEMENT RAZBIJEMO NA DVA DELA. PRI CEMER DELILNI ELEMENT ZASEDE SVOJE
* MESTO V UREJENI TABELI IN JE VSAK ELEMENT PRVEGA DELA MANJSI OD VSA-
* KEGA ELEMENTA IZ DRUGEGA DELA. ZA VSAK DEL POSEBEJ, CE NI UREJEN, PO-
* STOPEK PONOVIHO. TABELA JE UREJENA, KO SO UREJENI VSI DOBLJENI DELI.

```

```

DEPTH = ... GLOBINA LASTNEGA SKLADA
LEFT = 1 ... SPODNJI INDEKS DELA TABELE, KI GA UREJAMO
RIGHT = LENGTH ... ZGORNJI INDEKS DELA TABELE, KI GA UREJAMO
LOOP

```

```

* CE TEKOCI DEL TABELE SE NI UREJEN, GA RAZBIJEMO IN NADALJUJEMO Z
* UREJENJEM KRAJSEGA DELA. DAJESI DEL SI ZAPOMNIMO; DRUGACE NADALJU-
* JEMO Z UREJANJEM ENEGA IZMED PREOSTALIH NEUREJENIH DELOV; CE NI
* NOBENEGA VEC, JE TABELA UREJENA.

```

```

DELTA = RIGHT - LEFT
IF (DELTA.GT.1) THEN

```

```

* TEKOCI DEL TABELE VSEBUJE VEC KOT 2 ELEMENTA. DELITEV NADA-
* LUJEMO. SIRSI DEL TABELE SI ZAPOMNIMO (MEJI SPRAVIRO V SKLAD)

```

```

CALL SPLIT(TAB,LEFT,RIGHT,NLEFT,NRIGHT)
IF (NLEFT.LT.NRIGHT) THEN
  DEPTH = DEPTH + 2
  STACK(DEPTH-1) = NLEFT
  STACK(DEPTH) = NRIGHT
ENDIF

```

```

ELSE

```

```

* TEKOCI DEL TABELE VSEBUJE NAJVEC 2 ELEMENTA. CE STA 2,
* JU, CE JE POTREBNO, UREDIMO.

```

```

IF ((DELTA.EQ.1).AND.(TAB(LEFT).GT.TAB(RIGHT))) THEN
  CHANGE = TAB(LEFT)
  TAB(LEFT) = TAB(RIGHT)
  TAB(RIGHT) = CHANGE
ENDIF

```

```

* PRIPRAVIMO NOV DEL TABELE (MEJI VZAMEMO Z VRHA SKLADA); CE GA
* NI KONCAMO

```

```

IF (DEPTH LE.) RETURN
LEFT = STACK(DEPTH-1)
RIGHT = STACK(DEPTH)
DEPTH = DEPTH - 2

```

```

ENDIF
ENDLOOP

```

```

END

```

```

SUBROUTINE SPLIT(TAB,LEFT,RIGHT,NLEFT,NRIGHT)
INTEGER TAB ( 1
INTEGER CHANGE, CUT , RIGHT , RSCAN , TEMP
*
* SPLIT JE POMOZNA RUTINA PODPROGRAMA (QUICK)SORT. DEL TABELE
* TAB(LEFT..RIGHT) RAZBIJE NA DALJSI DEL TAB(NLEFT..NRIGHT) IN
* KRAJSI DEL TAB(LEFT..RIGHT).
*
* DEL TABELE TAB(LEFT..RIGHT) PREUREDIMO TAKO, DA SO NA LEVI STRANI
* DELILNEGA ELEMENTA VSI (OD NJEGA) MANJSI; NA DESNI PA VSI VECJI ALI
* ENAKI ELEMENTI. S TEM DELILNI ELEMENT ZASEDE MESTO, KI GA ZASEDA V
* UREJENI TABELI.
*
CUT = (LEFT + RIGHT)/2
TEMP = TAB(CUT) ... DELILNI ELEMENT
RSCAN = RIGHT ... ZGORNJI INDEKS SE NEPREUREJENEGA DELA
LSCAN = LEFT ... SPODNJI INDEKS SE NEPREUREJENEGA DELA
*
* TABELO PREUMEJAMO TAKO, DA POISCEMO PRVI ELEMENT Z LEVE, KI JE VECJI,
* IN PRVI ELEMENT Z DESNE, KI JE MANJSI ODU DELILNEGA. ELEMENTA PREME-
* NJAMO. TO PONAVLJAMO VSE DOKLER OBSTAJA NEPREUREJENI DEL TABELE.
*
LOOP
  WHILE (TAB(LSCAN).LT.TEMP) DO
    LSCAN = LSCAN + 1
  ENDWHILE
  WHILE (TAB(RSCAN).GT.TEMP) DO
    RSCAN = RSCAN - 1
  ENDWHILE
*
* DOBILI SMO DVA ELEMENTA, KI STOJITA NA NAPACNI STRANI DELILNEGA
* ELEMENTA. PREMENJAMO JU.
*
  IF (LSCAN.GT.RSCAN) EXIT
  CHANGE = TAB(RSCAN)
  TAB(RSCAN) = TAB(LSCAN)
  TAB(LSCAN) = CHANGE
  RSCAN = RSCAN - 1
  LSCAN = LSCAN + 1
ENDLOOP
*
* DOLOCIMO NOVA DELA TABELE
*
IF ((LEFT+RIGHT).LT.(LSCAN+RSCAN)) THEN
*
* LEVI DEL JE VECJI
*
  NLEFT = LEFT
  NRIGHT = RSCAN
  LEFT = LSCAN
ELSE
*
* DESNI DEL JE VECJI
*
  NLEFT = LSCAN
  NRIGHT = RIGHT
  RIGHT = RSCAN
ENDIF
RETURN
END

```